

A fčéra jsme si dali první společnou prochajdu. A víte co? Tali měla radost, no!

Neudálo se na tý procházce nic světobornýho, ale to, že měla Taliprtka radost, že jsme pohromadě, pro mě světoborný je. Ani nekřavila a chovala se jako normální péf. I Mouses se choval jako normální péf, co se drží svojí smečky. Až tak, že odmítl sousedku Olinku, která zrovna přijela a tak jsem na ní zamávala, jestli si ho nechce čapnout a vzít domů. Chtěla. Ovšem jeho veličenstvo Baghíra Mouses byl ten kdo nechtěl a kategoricky to odmítl. Tak to odmávla a nechala ho být. Okamžitě se k nám připojil a abych náááhodou po něm nemohla sáhnout a vrátit ho domů, šel kus cesty křovím. Zmetek jeden vyčůranej ☐ . A když Brtník, kterej byl s ohařiskama o kousek napřed zavolal svoje “MuríííňOOO!” mastil za ním jako blášen. Aby mohl přepadnout proutek, kterej mu Brtník tahá po zemi. A tak činil i po většinu cesty, pokud neútočil na ohaříky ze strání, nevyběhl na strom a nebo si něco někde nezkoumal. Párkrát si něco mrourknul pod fousek a tak jsem ho vzala do ruky. A pustila ho vždycky dřív, než začal protestovat. Ať si nemyslí, že je vomezovanej, když je zatím jen vomezenej ☐ ☐ . Ba ne, on je náhodou malej filuta, to mu upřít nelze.

Šli jsme jako obvykle Brtníkovu trasu lesem pod kostelíčkem a Rumíček byl šťastliv a hopikal si prostorem ve svém slušivým kabátku s roláčkem. A chodil si čas od času pro nějakou dobrůtku. A... nebyl sám, nebyl sám. K mojí vnitřní radosti se takhle chodila hlásit i Taliprtka. Abych jí její snahu náležitě odměnila, předstírala jsem vždycky, než ke mně dorazila, že něco hrabu v zemi a pak jsem jí tam rozhodila dva tři pamlsky, který si musela vynajít. Toooo oblubuje velice. Jak už jsem psala, rezignovala jsem u ní na to, nedávat žrádlo na zem. U ní už je to fučík, spolehlivou nebufeřandu se mi z ní nikdy nepodaří udělat. A tohle je pro ni odměna největší, tak ji občas využívám.

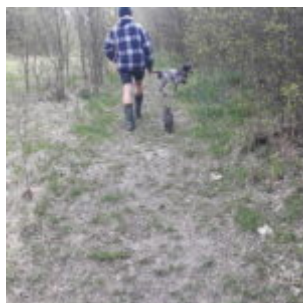
Brtník měl před sebou ještě nějakou práci na stavbě, který se chtěl pro ten den věnovat a tak dopředu hlásil, že dneska jdeme a nezastavujeme. Takže jsme si pochodovali velmi svižným krokem a ohařící byli spokojený, jak si můžou pobíhat. Došli jsme na konec lesní cesty a loukama se začali spouštět dolů. A Rumíček propadl nadšením z volného prostoru. Leeetěěěěl jako bláášen, šťastnej jako ta bleška. Tali se inspirovala a rozletěla se taky. Byl to hezkej pohled i proto, že na písknutí valili oba hnedle zpátky. A Brtník jim příchod k mojí radosti trošku oživil, když po Tali mrsknul drn suchý trávy. Noo jeejee, to bylo! Ve vzduchu ho drapla a asi tisíckrát ho zabila. Rumouškovi taky hodil, ale po mém upozornění, aby si uvědomil, že je Rumouš zoperovanej, to nehodil tak divoce.

A ani Mouses nepřišel zkrátka, páč na toho zase s výkřikem “MůůůrýýňOO!” hodil koudel ze suchý trávy, což Mouses nadšeně kvitoval. Ponejprv milou koudel odlovil, rozcupoval a pak se do ní nadšeně ukryl. I ohařici potřebovali chytit koudel a tak, přes prvotní hlásání, že “Máme zpoždění, nezastavujeme” , jsme k mojí radosti nějakou tu zastávku udělali. Rumíček si pak chtěl udělat ještě jednu navíc a zamířil směr potok. I musela jsem hlasitě a důrazně argumentovat, že tahle zastávka rozhodně není vítaná! ☐

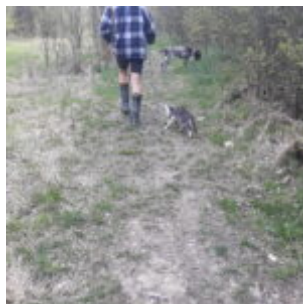
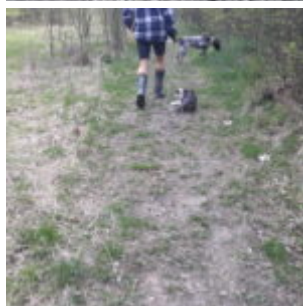
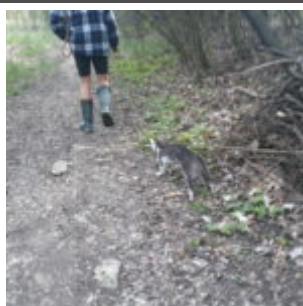
Když jsme došli k farmě, kterou cesta mívá, ukázal mi v hájku nad ní Brtník nádhernou stráňku s rozkvetlejma sasankama. Dokonalej bílej koberec. Tali pak nadšeně u farmy zírala přes plot na malý kůzlátka a ty pak zvědavě vyrazili až k plotu. Rozkošná dvojka nebojsů to byla.

Proklestili jsme se podrostem na další louku a tam mi Tali udělala zase radost, když ji v horním rohu louky zaujalo cosi v chroští. Hodně zaujalo. O to víc si cením toho, že na jedno tichý zapísknutí se na to nakonec vykašlala a dolítla za mnou. Vysloužila si tak, stejně jako Rumíček, hrst dobrůtek pohozených na zem s povelem Čmucej. Každý si vyčmucha svůj “koláč” a dopádili za námi, který jsme vyrazili napřed. O kus dál v řepce se oba pustili do vystavování a přiznávali si. A já se přiznám, že jsem velmi zrychlila krok. Spešl v tomhle momentě, kdy vystavují oba, moc Tali nevěřím. Potěšila mě, když na důrazný a nemyslivercký čekej si ukázněně sedla na zadnici. Indikuje to, že už má povel dobře zažitý. Došla jsem k ní a cvakla ji na karabinu. Následně jsem oba odvelela pryč a opodál jsem Tali pustila z vodítka. V březovém hájku, kterým cesta pak pokračuje dál, poskakovala kolem mě a hlásila se jak je nejhodnější a zasluhuje dobrůtku. Taky ji vždycky dostala, to je jasný. Rumoušek šel dělat velitele výpravy a byl úplně první a vedl nás. Mouses pobíhal mezi náma a byla taková pohodička, že když jsme pak přišli domů, navrhnul Brtník, sednout si na zápraží a dát si pivíčko. Nemohla jsem nesouhlasit, to je jasný ☐ . Jen jsem ještě s Rumíčkem odvedla Mouses domů a předala ho Olince s tím, že je tak utavenej, že bude za hodnýho a nebude babičku zlobit. Myslím, že pak doma jen vytuhnul ☐ . K nám pak přišel s večerem, když ho pustili ven. Dal si s ohařiskama věcu a šlo se spát. Teda oni šli spát. Brtník ještě pracoval na stavbě a já v kůchni. Prima den to byl. A zde něco málo obrázků z něj:

Radost mi dělala.

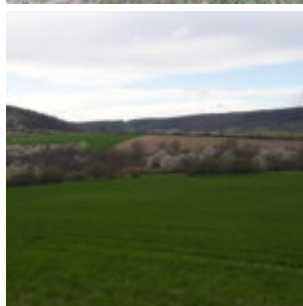

Mouses loví klacík

Aj Rumouš loví klacík..

Radost mi dělala.

výhledy

Radost mi dělala.

výhledy s Mousesem

a petrklíčová louka

To jsem nikdá neviděla

tolik petrklíčů pohromadě